

2. Куденко Н.В. Цифрова трансформація управлінських процесів: блокчейн як інструмент інноваційного розвитку // *Економіка і управління*. — 2020. — №5(87). — С. 248–253.

3. Самсонов І.І. Блокчейн в системі корпоративного управління: перспективи та ризики // *Менеджмент та інновації*. — 2021. — №2. — С. 88–90.

УДК: 330.3:336.64

Бочарова Н.А.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту,

Камал С.Е.,

здобувач вищої освіти,

Харківській національній автомобільно-дорожній університет

ВПЛИВ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ НА РІЗНІ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

У сучасних умовах господарювання ризик-менеджмент відіграє ключову роль у забезпеченні стійкості та ефективності діяльності підприємств. Зростання рівня невизначеності, глобалізаційні виклики, фінансові та екологічні кризи вимагають від суб'єктів господарювання впровадження дієвих механізмів управління ризиками. Раціональне управління ризиками дозволяє мінімізувати негативні наслідки несприятливих подій, підвищити конкурентоспроможність підприємств і забезпечити їхню довгострокову стабільність. Особливо це актуально для секторів із високою волатильністю, таких як фінанси, енергетика, будівництво та ІТ. Окрім економічних аспектів, ризик-менеджмент також сприяє дотриманню вимог сталого розвитку, корпоративної соціальної відповідальності та регуляторних стандартів. Таким чином, дослідження впливу ризик-менеджменту на різні види діяльності суб'єктів господарювання є актуальним та необхідним для розробки ефективних стратегій управління ризиками.

Заходи з управління ризиками, що реалізуються в рамках управління ризиками, позитивно впливають на різні аспекти діяльності суб'єктів господарювання, такі як фінансовий, операційний, маркетинговий, інвестиційний, юридичний тощо.

Управління ризиками допомагає уникнути фінансових втрат, пов'язаних з ризиками. Наприклад, відповідні заходи можуть зменшити ймовірність форс-мажорних обставин, які можуть призвести до зупинки виробництва або втрати товару. В операційній діяльності управління ризиками підвищує ефективність шляхом зниження ризиків аварій, які можуть спричинити зупинку роботи або погіршення якості продукції.

Маркетингова діяльність також виграє від управління ризиками: воно зменшує ймовірність негативних відгуків про продукти чи послуги, які можуть спричинити втрату клієнтів.

Інвестиційна діяльність підприємств стає більш надійною за рахунок мінімізації ризиків, які можуть спричинити втрати від інвестицій. Крім того, управління ризиками запобігає юридичним проблемам. Наприклад, впроваджені заходи допомагають знизити ймовірність судових позовів, пов'язаних з ризиками.

Таким чином, управління ризиками є ключовим інструментом забезпечення ефективної та безпечної діяльності підприємств. Його реалізація сприяє мінімізації негативного впливу ризиків та сприяє підвищенню конкурентоспроможності суб'єктів господарювання [1].

Для компаній які хочуть розвиватись на світовому ринку, є зовнішньоекономічний ризик. Зовнішньоекономічний ризик – це можливість несприятливих подій, які можуть призвести до збитків та майнових втрат учасників зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Це особлива категорія ризиків, яка зазвичай виникає під час здійснення зовнішньоекономічних операцій. Згідно з ключовими аспектами міжнародної торгівлі, ризик ЗЕД – це небезпека втрат через дії іншої сторони або зміни політичної, економічної чи іншої ситуації в країні партнера. Це важливий аспект для банківських установ, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, і вимагає уважності та аналізу ризиків для успішного управління [2].

У процесі здійснення зовнішньоекономічної діяльності кожен учасник, чи то імпортер, експортер чи фінансова установа, наприклад, банк, що надає послуги, може зазнати збитків. Тому необхідно ретельно розмежовувати різні види ризиків, що виникають при міжнародних угодах, та вивчати методи та інструменти, спрямовані на зниження або навіть повне усунення цих ризиків.

Ризики зовнішньоекономічної діяльності можна розділити на два основні рівні: макрорівень та мікрорівень [3]. До факторів макрорівня належать такі фактори, як інфляція, зростання державного боргу, зміна законодавства країни-боржника, політична ситуація, міграція капіталу та уповільнення темпів економічного зростання. До факторів мікрорівня належать неплатоспроможність контрагента, погіршення його фінансового стану, нестабільність валютних курсів та вартості кредитів, а також зниження довіри до партнера.

Ризик є невід'ємною частиною функціонування будь-якої системи, зокрема й логістичної. Його рівень визначається низкою факторів, які вже були розглянуті. Чим вищий ризик, тим більша як потенційна вигода, так і можливі втрати для підприємства. Для мінімізації негативних наслідків необхідно ефективно управляти ризиками.

Управління ризиками в логістичних системах підприємства сприяє підвищенню їхньої гнучкості та здатності адаптуватися до змін ринкового середовища.

Список використаних джерел:

1. *Risk Management – Risk Assessment Techniques: ISO/IEC 31010:2009.* (2009). Geneva: International Organization for Standardization, International Electrotechnical Commission.

2. Дергачова В.В., Матіяш Д.О. Управління ризиками зовнішньоекономічної діяльності підприємства. Збірник тез доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції "Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи" (м. Київ, 25 квітня 2024 року). К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2024. С. 134-135.

3. Третяк Д. Д., Душейко П.А. Теоретичні аспекти ризик-менеджменту банку. *Економіка та держава.* 2022. № 1. С. 100-107. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2022.1.100>

УДК 658.5:330.341

Буняк Н. М.,

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту,

Бохотниця С. М.,

здобувач вищої освіти,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах трансформації економічного середовища, загострення демографічних проблем, посилення енергетичної кризи особливої актуальності набуває пошук шляхів пристосування суб'єктів господарювання до нових реалій ведення бізнесу. Необхідність впровадження змін в діяльність підприємства з метою забезпечення його стабільного функціонування у коротко- та довгостроковій перспективі обумовлює потребу в розробці методичного підходу до оцінки ефективності управління цим процесом.

Реформування діяльності підприємства, як правило, здійснюється відповідно до ситуації, яка склалася під впливом чинників його зовнішнього оточення (споживачів, конкурентів, постачальників тощо). Необхідність та можливість реалізації трансформаційних процесів значною мірою залежать від наявного потенціалу змін, зокрема виробничого, організаційно-управлінського, фінансового та кадрового, а також готовності персоналу до перетворень.